

BAJTÁRSI

HIVEN!

LEVEL

VITÉZÜL!

III. évi 2. levél

10 oldal

Graz, 1950. I. 25.

MÉGSEM KÖTÖTT HÁZASSÁGOT A VÖRÖS KINA A SZOVJETTEL!

Mao csak ígéretet kapott pénz helyett Moszkvában! - A szuperatombomba szenzációja - Titó "demokratizálódik", Franco kezd "szalonképossé" válni - Máskülönb: idegesítő időhuzás észlelhető az egész vonalon!!

MAO-TSE-TUNG, Vörös Kina vezére, aki szokatlanul hosszú időt töltött Moszkvában, üres zsebekkel utazott vissza éhező hazájába. Kötöttek ugyan egy "barátsági" szerződést, de ebből egyrészt hiányzik a "kölcsonös segélynyújtásra" és "megnemtámadásra" vonatkozó klauzula, más részt pedig --és főleg!-- hiányzik belőle - a pénz! A Szovjet, amelynek ipari és mezőgazdasági terelése egyre szűkebb zsákutcába került, ígéretken kívül mást nem tudott adni ferdeszemű menyasszonynak, aki erre, láthatólag, nem volt hajlandó a boldogító igent kimondani. Megígérte "természetesen", hogy Mandzsuria, Szikiang és Külső-Turkesztán a kínaiaké marad, azonban ahhoz a mérhetetlenül nagy, európai aggyal el sem képzelhető felépítési munkához, amit az elpusztított Kina új, vörös kormányától vár, csak propaganda-frázisokat tudott adni, pénzt nem!

ACHESON politikája tehát megint csak célbatalált! Anglia --most már nem is tagadják!-- képviseli Kinában az egész nyugati világ érdekeit, de az USA - kivár. Titó esete megmutatta, hogy mit jelent az amerikai tőke és nagyipar hatalma. Kina még Titónál is jobban rá van utalva az USA dollárjaira! Egy kis időt --sajnos-- igénybevesz még a dolog, de vége --redményben nem lehet felőle kétség.

SAJNOS, számunkra ez nem nagy vigasz, mert mi azt szeretnénk, ha a

nagy leszámolás ma és nem holnapután megtörténne. De reálisan azt kell megállapítanunk, hogy a kínai ügy csak igen lassan fog hatni az európai helyzetre.

MÁS LETT VOLNA a kilátásunk, ha a Szovjet-USA titkos tárgyalások eredménnyel zárultak volna, amint ezt a nyugati sajtó biztosra is vette. Ezzel u.i. a Szovjetet kényszerítette volna az USA, európai politikájának feladására. Így azonban a kínai kérdés, mint az európai állapotokat likvidáló reménység, hosszú lejárata remény marad.

AZ ATOMFEGYVERKEZÉS is holtpontra jutott. Az USA új, "szuperatombombának" elnevezett hidrogén-litium bombája gyakorlatilag lehetetlenné teszi az atomháborút, olyan veszélyes - a saját területekre nézve is. Amíg u.i. a "hiroszimai" típusu AB hatókörét le lehet korlátozni, addig a hidrogén-bombánál a láncreakció terjedését megszabni nem lehet. Néhány éven belül tehát az atomfegyver kölcsönös fejlesztése teljesen ki fogja kapcsolni annak alkalmazását. Ez is holtpont tehát, ahelyett, hogy meggyorsította volna az eseményeket.

A NYUGAT-EURÓPAI felfegyverzés is nagyon vontatottan halad. A nyugati vezérkarok felfogásában erős véleményeltérések érezhetők. Ezért az USA halogatja a segély folyósítását. Talán az angol választások eredményét is ki akarja várni. Így

legalább két év kell még ahhoz, hogy Nyugat-Európa felfegyverzése, beleértve a még kezdeti stádiumban lévő német kérdést is, komolyabb eredményre vezessen!

TITO is egyre kisebb reményt nyújt fegyveres konfliktus kirobbanására. Amerika annyira mögéje állott, hogy a Szovjet láthatólag visszariad az ügy erőszakos likvidálásától. Most már "demokratizálódni" készül Titó, kiírta a választásokat, amelyeken ellenzékiek is felléphetnek, ha a szükséges ajánlási aláírásokat /500/ össze tudják szedni. Más kérdés, hogy akadnak-e olyan bátor választók, akik a mindenható OZNA szeme látára, meg merik kockáztatni - a börtönt! Mindenesetre az oroszok részére egyelőre elveszett a Balkán, mint déli stratégiai szárny. Az északi szárny --Finnország-- megszerzésére indított "hideg" támadásuk, amikor 300 "háborus bűnös" kiadatását követelték, az elutasító finn válasz folytán szintén meghiusult. Ilyen körülmények között azonban nagy baklövés volna Európa ellen támadást kezdeniük. Ez is holtponthoz vezet.

MINDENT EGYBEVETVE tehát az egész világon, de különösen Európában a politikai helyzet erősen megmerevedőben van, ahelyett, hogy gyors ütemben tovább fejlődött volna. Nagyon kritikus lesz a Szovjet kommunista-pártjának 1939 óta először az idén megrendezendő kongresszusa. Ezen már a csatlósok kompartjai is részt vesznek és így fennáll a "csatlakozás" lehetősége. Malenkov --egy csomó nagyszabású tisztogatás után-- a Politbüro legfőbb hatalmasságává tornászta fel magát, s ma Sztalin után, sőt, talán mellett! - a legdöntőbb befolyású személy a Szovjetben. Malenkov viszont nem háboruspárti. Ő a kommunizmus világhódító álmait "békés" eszközökkel akarja megvalósítani. Ennek a békés hódításnak egyik igen jól mutató eredménye volna a csatlósok végső beolvadása a Szovjetbe! Ezért veszélyes ez a lehetőség! Malenkov ugyanis esetleg a saját politikai irányzatának igazolására és saját, személyes hatalmanak és presztizsének további megerősítésére ki fogja ezt kényszeríteni. Ez pedig szörnyű hatással járna különösen Magyarországra, mint egyetlen nem-szláv és nem-ortodox államra. Nyilván megindulna a magyarság nagyarányú áttelepítése a "Szovjet-haza" távoli területeire. Sajnos, ha Oroszország nagyon elszántan küzdene ezért a tervért, nem volna valószínű, hogy USA és a többi nyugati állam fegyveresen is hajlandók volnának azt megakadályozni! De reméljük, hogy a csatlakozásra mégsem kerül sor.

MÉG FRANCO, a spanyol vezér nemzetközi helyzetéről, ill. annak megerősödéséről kell néhány szót mondanunk. Tudvalevően Spanyolországgal az UNO tagállamai nem tartanak fent diplomáciai viszonyt és bizonyos tekintetben bojkott alá helyezték. Újabbán azonban --főleg az USA nyomására-- ez a felfogás erősen megváltozott és rövidesen több állam felveszi a spanyolokkal az összeköttetést. Így Európa egysége egy esetleges háború idején biztosítva lesz minden vonalon.

REMÉNYTELEN-E A HELYZET SZÁMUNKRA? Nem az! Kétségtelen, hogy a végső leszámolás elkövetkezése az évek múlásával egyre közelebb rukkol. A két külön világ nem tud egymás mellett élni. Valamelyiknek el kell tűnnie, hogy a másiknak helyet adjon. Mi tudjuk, hogy nem a Nyugat fog eltűnni egy ilyen nagy leszámolás alkalmával, hanem a vörös világ. A dolgok huzódnak, de egyuttal érnek is. Churchill még régebben 1952-re jósolta a béke végleges visszaállítását, ami alatt a Szovjet-rendszer eltűnését kell értenünk. És, ahogy a dolgok jelenleg állanak, alighanem megint igaza lesz! - Nem vitás, hogy a nagy futball-mérkőzés félidején már jóval túl vagyunk! Valahogy úgy kell néznünk a helyzetet, mint a meccs befejezése előtt husz perccel, amikor még ugyan eldöntetlenre áll a mérkőzés, de a Nyugati csapat állandó támadásban van, a Keleti viszont kapkodni kezd és időhúzás céljából "taccsra játszik". A kórnerarány máris a Nyugat javára alakult, s hisszük, hogy, ha másként nem, egy tizenegyessel megnyeri a meccset...

150 ezer

magyar munkást visznek Oroszországba!

Szomorú hír érkezett hazulról. Amitől oly sokan rettegtek már évek óta - úgy látszik most kezd bekövetkezni. A "népi demokrácia" munkagazdálkodási törvénye szerint, a munka nélkül álló "dolgozókat" az állam elhelyezi és amennyiben nincs megfelelő munkaalkalom, akkor ezeket külállamok területén is felhasználhatja. Mikor ezt a "törvényt" meghozták, nagyon sokan gondoltak arra, hogy ez nem más, mint a magyarság kitelepítésének egyik eszköze. Sokáig nem éltek azonban ezzel a lehetőséggel és a szerencsétlen internáltak, vagy foglyok kisebb-nagyobb csoportjain kívül, eddig nagyobb tömegeket nem szállítottak ki a vörös paradicsomba, vagyis a biztos pusztulásba. Most azonban 150 ezer munkás kiszállításáról van szó, akiket a szakemberhiányban szenvedő Szovjet kért a magyar zsoldos-kormánytól. Természetesen, csakis önkéntes jelentkezés alapján viszik ki a munkásokat. De mi már jól ismerjük ezt az "önkéntességet"! akit kijelölnek, az vagy aláírja önként és lelkesen a jelentkezési ívet, vagy - eltűnik az Andrassy-ut /bocsánat! Most már Sztalin-ut/ 60. valamelyik pincéjében. Az UNO legkülönbözőbb bizottságaiban állandóan szónokolnak az oroszországi koncentrációs táborokról, amelyekben millió számra pusztultak el az oda deportált emberek. De semmiféle intézkedés nem történt arra nézve, hogy legalább a további deportálásokat megszüntessék, ilyeneknek elejét vegyék. 150 ezer magyar munkással lesz így szegényebb a magyar ipar, ugyanennyi családfővel a magyar társadalom. De az is lehet, hogy ezeknek a szerencsétlen rabszolgáknak a családját is kitelepítik, ami kb. 600 ezernyi magyar elvesztését jelentené! A Szovjetnek és zsoldosainak egy-egy ilyen húzása több áldozatot jelent a magyarságnak, mint egy pusztító háború! Hol vannak a világ vezetői? Miért nem akadályozzák meg ezt a tervszerű, hidegvérű tömeggyilkosságot?

Államosították végre az ékszerészeket is odahaza. Eddig is csodálatos volt, hogy pont ők uszták meg legtovább a nagy állami zabrálást. Igaz ugyan, hogy legtöbbször közel állott a jelenlegi kormányzathoz, de azért végső sorsát egyik sem kerülhette el. 350 mázsa aranyat vettek el tőlük, nyersarany és ékszer alakjában. Ezzel a kis injekcióval megint eléledgél egy darabig a már nagyon pénztelen zsoldos-társaság!

A kisiparban, kiskereskedelemben ma már gyakorlatilag csak azok maradtak meg önállóknak, akik nem tartanak alkalmazottat, vagyis nem "kiszákmányolók". Igaz, hogy ezektől nem is igen van mit elvenni! A parasztnál is lejjebb szállították a határt: most már a 10 holdas paraszt is kulák és "népellenség". Hogy régi paraszt, vagy új paraszt, ott már nincs különbség. Fő az, hogy bemegy-e a kolhoszba, vagy sem!

Igy pusztul egyre a magyar nép, s a magyar gazdasági élet! Konferenciák, szónoklatok, diplomáciai húzások özönével történnek, de a lényegét nem változtatja meg senki és semmi...

AZ ÁLLATBARÁT PROFESSZOR! - A híres orvosprofesszor nagy állatbarát hírében állott. Mikor egyszer rajta kapta a kisfiát, aki besettenkedett a papa kísérleti laboratóriumába, s az egyik kísérleti nyulacska fülét játékosan húzogatni kezdte, éktelen haragra gerjedt az állatbarát professzor és két jókora pofont adott a gyereknek. - Haszontalan kölyök! Hogy mered az ártatlan nyulacska kizsákmányolni? - kérdezte felháborodva. - Hányszor tanítottalak már arra, hogy szeresd az állatot!? Mikor a kisfiucska bögve kismomfordált a laboratóriumából, a jószívű professzor szeretettel és nagy gyöngédséggel simogatta meg a "megkínzott" nyulacska, majd utána - éleveníen felboncolta...

NYILTLÉVÉL

egy texasi magyarhoz

Kedves Magyar Testvérünk!

Levelet kaptunk Tőled, s annak első --közérdekességü-- bekezdését az alábbiakban közöljük:

"Tegnap kaptam kézhez a B-L 13. és 14. számát, s most, hogy az utolsó sorig elolvastam, azonnal szeretnék rá válaszolni is. Eppen négy hónapja vagyunk itt és bizony körülbelül ugy fest itt is a helyzet, mint annál a Bajtársnál, aki "lejött a hegyekből". A statisztika szerint, ebben a Németországnál is jóval nagyobb Texasban összesen 1000 magyar él, de ebből aligha jutott sok ide,-ba, mert még nem találkoztam magyarral. Ez alatt az idő alatt egy ízben kaptunk magyar ujságot Washingtonból. Sajnos, a tiz különféle magyar ujság szelleme --eltekintve a teljesen rossz magyarságától-- olyan, hogy abból gyermekeim nem sok jót tanulhatnak. - Még Németországban eleinte szorgalmasan olvastam az ott megjelent számos magyar kiadást, de lassan elment attól is a kedvem, **az általános kérdések helyett mind többet foglalkozott a kis helyi pártkérdésekkel.** Így őszintén meg kell vallanom, némi idegenkedéssel fogadtam lapjukat és első pillanatban bosszankodva kérdeztem magamban, vajjon ki adhatta meg a címemet. Azonban lévén magyar betű, hát neki láttam az olvasásnak - és le sem tettem, míg végig nem olvastam! Végre egy lap, amely a szájamize és ahogy olvasom, sokunk szájaize szerint és a "mi" felfogásunk szerint ír! Fogadják érte hálás köszönetünket /azért írom többszámban, mert feleségem még a gyerekeknek is felolvasta/. Nagyon sajnálom, hogy csak most került a kezembe lapjuk, mert a sok pénzt, amit még Németországban a különböző lapokra pocsékolunk, inkább küldtük volna a B-L-nek. Kérem, közöljék velem, hogy ki adta meg Önöknek a címemet, hogy neki külön is megköszönhessem."

Magyar Testvérünk! Ugy érezzük, hogy amit mi ezekhez a sorokhoz fűzhetnénk, csak fölösleges szószaporítás lenne a Te őszinte, lélekből csorduló soraidhoz képest. Megdicsérted a B-L-t és ez --megvalljuk-- jól esett nekünk. De Te ennél sokkal többet tettél! Mint "egy a sok közül", kimondtad a magyar tömegek álláspontját. Tegyük végre félre a "kis, helyi pártkérdéseket"! Ezt mondtad ki egy szerény kis lappal kapcsolatos kritikádban. És mi lelkesen, tiszta szívből egyet értünk Veled! Valóban: ne esküdjünk pártokra, szervezetekre, programokra! Legyünk egyszerűen csak magyarok! Ne keressük mindig a pártok, mozgalmak kalitkáit, ahol másoknak és önmagunknak foglyaivá leszünk! Ahhoz, hogy valaki magyar maradjon, hogy szíve minden vágyával az örök magyar Hazát áhítsa és szolgálja, nem kell sem X. elnök ur, sem Y. főtitkár ur személyes megelégedését gyarapítania! Minél több szervezet, minél több mozgalom tüzi ki egyetlen céljaul a "magyar egységet", annál jobban szétparcelláznak bennünket. Apoljuk magunkban, ami e g y e t e m e s e n magyar --a magyar szót, a magyar dalt, a magyar szokásokat, a magyar lélek és szellem csodálatos virágoskertjét-- és ezzel eleget is tettünk az új magyar ezerév követelményeinek. A pártokat és más hasonló ügyeskedéseket pedig hagyjuk az elnök és főtitkár urakra, s azokra, akik ezek helyére akarnak beülni! Hadd marakodjanak egymás között! Mi pedig maradjunk meg annak, amire magyar sorsunk kötelez -: esetleg különféleképpen gondolkodó, de egymást jól megértő, szerető testvéreknek!

Testvérünk! Te kimondtad ezt helyettünk és - ezért köszönjük olyan hálás meghatottsággal leveledet!

MI A REAKCIÓ ÉS MI A DEMOKRACIA? - Egy politikai szemináriumon megkérdeztük a kommunista előadó a hallgatóktól, hogy ki a reakció és ki a demokrata? Az egyik barnára sült, jóképű paraszt legényre mutat. Az feláll és kivágja: - Akit már elvitt a politikai rendőrség, az reakció, akit meg nem vitt el, az demokrata...

AZ ASZTRÁL-TESTEK CSODÁJA

Kiléphet-e a lélek az élő ember testéből?

AZ EMBERI LÉLEK bizonyos esetekben képes elhagyni a testet, amelyben lakik, s utána materializálódik, vagyis: az elhagyott test formáját, külsejét, kinézését veszi fel. Ez az asztrál-test. - Hogy ez nem afféle okkultista "svindli", hanem számtalanszor tudományosan ellenőrzött és igazolt tény, arról a Neue Illustrierte wochenschau egyik januári számában nagyon érdekes és tanúkkal bizonyított eseteket ír le egy olvasó, aki Dr. Welisch, gráci parapszichológiai kutatóval együtt dolgozott. C magá is rendelkezett ilyen parapszichikus képességekkel, s több ízben "kilépett" saját --ilyenkor, természetesen, mély, álomszerű önkivületben fekvő-- testéből. Egyik esetét így írja le.

MINT TANULÓ, egyszer, egy délután leküzdhetetlen álomosságot éreztem. Lefeküdtem és nyomban igen mély álomba merültem. Azt álmodtam, hogy Graz-ban, a Radetzky- és Wieland-gasse környékén járkáltam, amikor az édesapám jött velem szemben. C üdvözölt engemet, de én kitértem előle, bár láthatólag akart velem beszélni és eltűntem egy ház kapujában. Ezután elvesztettem őt szemem elől. Megint kimentem az utcára. Egy nő jött felém. Hirtelen úgy éreztem, hogy testemet valami megnagyarázhatatlan vonaglás rázza meg, s éreztem, hogy lassan kilépek testemből, beleolvadok a levegőbe, s látom a földön lejátszódó eseményeket. A nő ájultan összeesett, hallottam még a kiáltását, azután láttam a mentőkocsit megérkezni, amely a nőt elszállította. Ezután egyik családtagom felrázott "álmomból". Este, mikor édesapám hazajött, szemrehányásokat tett nekem, hogy miért bujtam el előle ma délután a Radetzky-str. egyik házában és nem akarta elhinni --bár ezt testvéreim és anyám is igazolta-- hogy egész délután nem hagytam el lakásunkat. Másnap azután az újságokban olvashattuk, hogy ugyanabban az időpontban, amikor én ezt "álmodtam", egy nő a Radetzky-strasse-ban felsikoltott, valami szellemről mondott valamit, amely a levegőben feloldódott és ájultan összeesett.

EGY ASSZONY, aki még ma is él Graz-ban, képes volt --minden külső, hipnotikus hatás nélkül-- transzba esni. Egy tudományosan ellenőrzött kísérlet alkalmával egy pohár vizet vett a kezébe azzal az elhatározással, hogy kezének érzékösségét a vízbe vezeti át. Mikor a transz beállott, keze semmiféle fájdalmat, vagy érzékenységet nem érzett többé. Ekkor a hölgyet kivezették az előadási teremből, s az ajtót becsukták. Amikor a pohár vizet megrázták, kint a hölgy éles fájdalmakat érzett. Ekkor egy tüvel beleszurták a vízbe, mire a hölgy, kint, a folyosón, élesen felsikoltott és mikor visszavezették a terembe, minden jelenlévő csodálkozására egy kis seb volt a kezén, amely vérzett. Ezután felkérték a hölgyet, hogy kezének érzékösségét vezesse megint vissza. Ennek megtörtéttével fájdalmai megszűntek, a seb eltűnt a kezéről, s érzékösségét is újból visszanyerte. Mind a teremben, mind a folyosón tudományosan képzett és laikus ellenőrök álltak, akik a kísérlet teljes tisztaságát igazolták.

A LONDONI autóbuszok, villamosok és földalatti vonatok 1949-ben több, mint egy milliárd km-t futottak be és négy és fél milliárd utast szállítottak! Mindkét eredmény - rekord!

1939-től 1945-ig, az 50 milliós háborús veszteség ellenére, az emberiség lélekszáma 160 millióval növekedett meg! Minden 3 másodpercben 2 gyermek jön a világra, ami napi 55.000, és évi 20 millió szaporulatot jelent! 1950-ben 2.390 millió ember él a világon!

"MI ADDIG MINDNYÁJAN NÉMÁK LESZÜNK..."

A bizalom nagy dolog és a magyar ember a múltban könnyen volt kapható arra, hogy legelső idegennel szemben is bizalmas legyen. Ebből a hibánkból alaposan kigyógyított bennünket a hazai "népi demokrácia" és általában a világ-bolsevizmus besugó rendszere. Az ősi cső-bizalmatlanságnak és ennek a most megtanult óvatosságnak keverékéből született az a levél, amit egy franciaországi bányamunkára szerződött bajtársunk írt nekünk.

Azt írja, hogy "ez az első levele azért bizalmatlan", mert "körül vagyunk véve kommunista spicliktől, akik mindenre képesek, még arra is, hogy felállítanak ugyanilyen jelszó alatt egy szervezetet, vagy lapot indítanak és hogy még bizalomkeltőbb legyen, még a kakastollas csendőrkalapot is rárajzolják. A gyanutlan bajtársak természetesen tolongva küldik az adataikat és utána egy hét múlva csodálkoznak, hogy a pesti Kossuth-rádió beolvassa a "fasiszta" csendőrök névsorát, a szerencsétlen hozzátartozók meg eltűnnek hazulról, mert a fiuk itt kint szervezkedik." Ezért azt kéri a bajtársunk, hogy "írják meg a bizalmat keltő tényeket, mert addig mindnyájan némák leszünk, mi is a többi itteni bajtársunkkal együtt. De ha valóban igaz bizalmat nyújtanak felénk, akkor mi is bajtársi szeretettel követjük Önöket, mert mi mindhalálig megmaradtunk azoknak, akik voltunk és most is valljuk: Istennel becsülettel a hazáért!"

Kedves Bajtársunk! Örülünk, hogy kezébe került valahogy címünk és felkeresett sorainival! Igaza van, százszor igaza van, ha bizalmatlan mindenkivel és minden szervezettel szemben, amíg azok bizalmat keltő tényeket nem tudnak produkálni. Nem értjük félre sorait, hiszen, ott kint messze, nem igen hallhatott arról a hatalmas erőfeszítésről, amivel életre hívtuk és megteremtettük a magyar csendőröknek az egész világra kiterjedő összefogását. 1948-ban kezdtük el a munkát és ugyanennek az évnek végén indult útjára Bajtársi-Levelünk. Ma már, hála Istennek, az ut végére jutottunk, csak szörvényszerűen vannak még olyan cső-bajtársaink, akik nem tudtak eddig közösségünkről. Az Ön példája is mutatja, hogy ezek száma is egyre csökken. Amit, mint "bizalmat keltő tény" közölhetünk Önnel - ez. És még valami! Olvassa el a Bajtársi-Levelét, onnan meg kell látnia, ki kell éreznie azt a lelkeséget, azt a szellemet, ami a valódi, hamisítatlan cső-munkát fémjelzi. Bizonyosak vagyunk abban hogy következő levelében már csatlakozását --és többi, ott dolgozó bajtársainak a csatlakozását is-- jelenti be és állandó olvasója lesz a B-L-nek, amely ma már az öt világrészben szerte szórt csendőr-család összefogó abroncsává fejlődött, sőt, ezen túlmenően polgári magyar testvércink között is egyre több hivatást hódít magának.

Legyen nyugodt, adataik jó helyen vannak nálunk. Címeiket még jó barátok kérésére sem szolgáltatunk ki addig, amíg az illetőtől, kinek címét kéri, erre írásbeli felhatalmazást nem kapunk. Közösségünkhöz való csatlakozás esetén semmiféle belépési, vagy tagdíjat nem kell fizetnie, mert nem vagyunk sem párt, sem egyesület, egyszerűen a csendőrcsalád kerete vagyunk. B-L-ünknek sincs meghatározott előfizetési díja, mert hiszen ez nem "ujság", hanem a bajtársak üzenete a többi bajtársakhoz. Aki keres, az, természetesen, hozzájárul az előállítás költségeihez éspedig annyival, amennyivel akar, aki nem keres, annak is elküldjük Levelünket.

Várjuk válaszát és addig is szeretettel köszöntjük, a többi ott dolgozó bajtársunkkal együtt!

I G Y V A N E Z:

Az egészséges nem hisz a betegnek,
a jól lakott nem hisz az éhesnek
és a nőtlen nem hisz a nősnek...

MI CSAK ÁLMODUNK

- Varga Gaber verse -

Mint a sivó futóhomok:
 olyan meddő, s olyan konok
 itten a mi életünk!
 Marakodunk, acsarkodunk,
 a Holnapra kockát dobunk
 és - ezer felé széledünk.
 Kacsalábon forgunk egyre,
 ha jövőnkkel számolunk,
 vagy vesztett csaták igazságát
 magyarázzuk kényre-kezdvre,
 s - a letűnt múltba bémulunk!

Erős népek körtáncában
 így mi sohsem táncolunk,
 ülünk csak egy bús sarokban
 és friss csodákról álmodunk.
 Azt lessük, hogy mások fogják
 bolond álmok tünya foglyát
 rabságból kiváltani,
 s idegenek fognak hozzá
 helyettünk a magyar ugart
 - számunkra felszántani!

Más népeket üvöltöző,
 gyilkos vihar fúj csak széjjel -
 minket egyszer
 egy kis szellő sodor majd el
 álmunk közben, szelid éjjel...

Gondoltam: amíg várakozni kell, kiválasztom, hogy mit vegyek.

Mig a vevők vásárolgattak, csudálatos dolog történt velem. A négykrajcáros egyszer csak nagyon nehéz lett. Minél tovább gondolkodtam, annál nehezebb. Az arcom égett. Már fájt a karom, a vállam, a hátam, a fejem. De legjobban fájt a szívem.

Már éppen rám került volna a sor. Ám ekkor úgy megijedtem, hogy usgyé! - kiszaladtam a boltból, s meg sem álltam hazáig.

Berontottam a szobába. Odarohantam édesapámhoz és sirva tettem tenyerébe a négykrajcárost.

Nem tudtam szólni egy szót sem. De ő kitalált mindent.

- Miért hozta vissza? - kérdezte komolyan.

- Mert nagyon nehéz... - zokogtam.

Ekkor így szólt hozzám az édesapám:

- Ez a négykrajcáros a tied lesz. Őrizd meg, és emlékezzél vissza mindig a mai napra! Jusson eszedbe mindenkor, hogy milyen nehéz ai ilyen pénz.

- Hát fiaim, így jutott hozzám ez a négykrajcáros. Őrzöm is! Ez mutatja meg a becsületes, szorgalmas élet ösvényét, hogy egész életemben azon járjak.

A NEHÉZ NÉGYKRAJCÁROS

- Móricz Zsigmond elbeszélése -

Balázs bácsi óraláncá egy régi négykrajcáros fityeg. Ennek története van. Egy este így mondta el nekünk:
 - Szegény asztalosmester volt az én édesapám. Mi gyerekek, mezitláb szaladgáltunk a porban és nyalánkságra sose kaptunk egy krajcárt sem.

En bizony, mi türes-tagadás, nem voltam megelégedve sorsommal. Szerettem volna legalább egyszer egy krajcárra szert tenni, hogy azt vehessek rajta, amit akarok.

Egyszer nagy dolog történt. Édesapám egy zsebkendő aprópénzt hozott haza. Valami munkájáért csupa négykrajcárosokkal fizették ki. Az asztalra öntötte a pénzt és megengedte, hogy játsszam vele. Beborítottam velük az asztalt. Aztán hosszú sorba állítottam őket, majd csillagot, falut, tornyot építettem belőlük.

Végre rámszólt édesapám, hogy söpörjem a pénzt egy zacskóba. Bele is söpörtem. De az utolsó darab a marokban maradt. Onnan a zsebembe csuszott.

Egyenesen a boltba vágattam. Ott igen sokan voltak. En félreálltam.

FELHÍVÁS! Egyik Grácban lakó csó-bajtársunk, aki férfiszabó elfogad --bajtársaktól olcsóbban is-- új, esetleg javítási műkakat. Érdeklődők a B-L -nél megkaphatják címét.

Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön által küldött... hozzájárulást!

A B-L A MAGYAR LÉLEK ÉS SZELLEME SZERETET-COMAGJA! MINDEN IDEGENBEN KÜZDŐ MAGYAR TESTVERÜNKHÖZ EL KELL JUTNIA! - SEGÍTSD TERJESZTENI!!!

IGY IRNAK OLVASÓINK: - Olvasóink számának gyors gyarapodása azoknak a leveleknek a számát is tetemesen megnövelte, amelyekben Olvasóink a B-L iránti megelégedésüket és szeretetüket nyilvánítják. Ha csak néhány sort közölnénk is ezekből a levelekből, legalább két oldalnyi terület kellene elvonnunk egyéb, közérdekű közlemények, cikkek, elbeszélések, stb. elől. Így azután, őszinte sajnálatunkra, kénytelenek voltunk úgy határozni, hogy az "IGY IRNAK OLVASÓINK" c. rovatunkat -- legalábbis egyelőre-- beszüntetjük, s Olvasóinknak külön-külön, levélben köszönjük meg ragaszkodásukat és együttérzésüket, természetesen, ahogy ezt időnk és - pénztárunk megengedi. Addig is: őszinte hálával köszönjük mindenkinek a bátorító és erőt adó szeretetet, ami ezekből a levelekből felénk árad és ígérjük, hogy azon leszünk, hogy a B-L mind nagyobb örömet szerezzen és mind nagyobb vigaszt nyújtson minden igaz, magyar Olvasóinknak! Természetesen nagy örömmel vennénk, ha Olvasóink a jövőben is felkeresnének bennünket soraikkal! - A Szerkesztőség.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZEN: CIMVALTOZÁSOKAT ÉS ÚJ CIMEKET kérjük azonnal --tengerentúlról lehetőleg legipóstaival-- közölni! A nevet és címet blokk-betűkkel /nyomtatott nagy betűkkel/ írjuk! Mások /barátaink és ismerőseink/ címét is kérjük közölni, hogy a B-L-et minél szélesebb körökben terjeszthessük! Nemcsak cső-bajtársakét, hanem polgári személyekét is!

KERESSÜK Jászberényi József cső-szkv-t, akinek utolsó angliai címe /1947-48-ban/ Ew.S.Böttisham.Hostel.Nr.Cambridge A/2 volt. Ha valaki tud róla, kérjük címét a B-L-hez beküldeni!

CSENDŐR-NAP GRÁCBAN! A csendőr-napot I. évi február 12-én, vasárnap, a.u. 1948-ban, a Grác, Heinrichstrasse 23. alatti "Mozart" kávéházban tartjuk meg. Villamoson a 2-es és 24-es vonalakkal közelíthető meg, leszállás a Geidorf-Platz-on. Felkérjük gráci, valamint vidéki bajtársainkat, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg és lehetőleg családjukat is hozzák magukkal!

KIVÁNDORLÓK, FIGYELEM! Kiadásunkban megjelent kb. 5-5.000 törzsszót tartalmazó, kiejtéssel és rövid nyelvtani összefoglalóval ellátott, kitűnő ANGOL-MAGYAR és MAGYAR-ANGOL szótár. A szavak a mindennapi életben leggyakrabban előforduló szavak köréből vannak gondosan kiválogatva. Ára: 18 - 18 Sch. Most megjelent új példányok megrendelhetők a B-L-címén, a pénz előzetes beküldésével, vagy utánvétellel /ez esetben a postaköltséget felszámítjuk/. Külföldre és tengerentúltra is küldjük! Nyelvtudás nélkül nehéz a boldogulás! Kivándorlóknak igen fontos!

MANUSKRIFT - KÉZIRAT! - Saját sokszorosítás! ADRESSE: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. Ung. Bar. AUSTRIA

Abs: Ungarische Kameradschaft, Graz, Geidorfgürtel 49. Austria, Europa
D R U C K S A C H E An Herrn/Frau

Dr. Rektor Béla
Salzburg.
Aigen-Aigener Str.69.

C A F É B Á B E LKaszás-Nagy Máté kisregénye.

2. közlemény.

- Sehol! Semmi! Nyugodj meg, Richárd! - kiáltotta a csituló zajban Izga. - Különböznél sem volna elég vized hozzá, alacsony a vízállás...

- Miért, csöve volna? - kérdezte vigyorogva Lapp, aki vicces ember hírében is állott.

Némi derültség támadt, s a fülhasogató lárma a megszokott kávéházi mormolássá csendesült.

Eleő-Kellő Ubul megragadta az alkalmat és a szót:

- Kedves barrátaim! Ez a kis ... hm ... véleménykülönbség körrül-belül tíz percet rrabolt el drrága időnkől -

- Legalább most mindenkinek igaza lett! - vetette közbe tiszteletlenül Alom Iván.

Lapp rosszmájuan tette hozzá:

- De azért a pincérlányt megspórolhattuk volna!

Ubul bácsi összeráncolta homlokát:

- Ha szabadna folytatnom -

- Pparancsolj, kérlek tisztelettel, Ubul bátyám - sietett a válaszal Alom, hogy minél előbb elaludhasson.

- Megállapítom, - folytatta az öreg ur - hogy ... hm... tizenhárman jelentünk meg az ötven meghívott közül.

- Elég gyalázat ez a közöny! - süvöltötte izgatottan Izga.

- Fenét közöny! - legyintett Lapp. - A többiek melóznak.

- Ezzel azt akarod mondani, hogy mi nem dolgozunk? - kérdezte harciasan Izga. - Hogy a Mars-béli haza jövőjének előkészítése csak kávéházi semmittevés?

- Azt! - felelte unottan Lapp.

Izga felpattant és mint saját hazajáró lelke, kisérteties hangon vonta kérdőre a Mars és Vidéke c. kimult hetilap volt főnökét:

- Akkor miért vagy itt?

- Mert a másik kaffában már unatkoztam...

Ubul bácsi sietve közberázta tekintélyének még megmaradt csengőjét:

- Urraim, urraim! Ne személyeskedjünk! Csendet kérrek! Megállapítom, hogy tizenhárman éppenugy határozatképesek vagyunk, mintha ötvenen volnánk. Elvégre azokat is én hívtam meg, s hátha meg sem hívtam volna?!

- Brávó! - kiáltotta lelkesen Helyes Lőrinc, aki Ubul bácsi rokona és nyugalmazott adóvégrehajtó volt. - Brávó! Igazi jogászi logika! Tiszta tényállás!

- Hallgass, Lőrinc! - esett ki a közügyekből Ubul bácsi, de nyomban rá beigazította negédes mosolyát. - Határozatképességünk folytán eredeti tárgysorozatunk letárgyalására ezennel indítványt teszek.

- Elfogadjuk! kiáltotta Valu Tamás, hogy minél hamarabb tulesse nek az egészen.

Ubul bácsi ünnepélyesen felállt most és a szokottnál is meghatottabb reszketéssel szólott a jelenlevőkhöz:

- Urraim! Kedves honfitársaim! Mint hazátlan és mindenünkből kifosztott menekültek, akik a száműzetés keserrü kenyerét esszük, el-érkezünk emigrációs életünknek egyik legnehezebb és legfontosabb állomásához. Azért jöttünk össze hívó szavamra, hogy megalakítsuk a Menekült Mars-lakók Mozgalmát, azt a mozgalmat, amely hivatva lesz rabságban szenvedő bolygónkat felszabadítani, majd államunk irányítását kezébe venni!

- Eljen! Eljen! - kiáltották innen is, onnan is a naivabbak.

- Ha üt az óra, mindnyájan ott leszünk! - kiáltotta ünnepélyesen Oroszlán.

- Hol? - kérdezte Lapp, aki nagy ünneprontó hírében állott.

- Hol?! - kérdezte Oroszlán, aki valóban lelkes hazaffy volt. - Hol? Szent bolygónk földjén!

- Hogy jutsz oda? - kérdezte a kérlelhetetlen főszerkesztő.

- Hogy jutok oda? - kérdezte vissza Oroszlán, aki szerette a kérdéseket megismételni, hogy ezalatt a feleletet kigondolhassa. - Nos, majd ... odajutok!

- Urraim, urraim! - békitett megint Eleő-Kellő. - Az egyhangú hozzájárulásból látom, hogy valamennyiünk szíve egyformán dobog, ha szeretett, rabságban sínylődő bolygónkról van szó.

- Szót kérek! - emelte fel kezét Izga.

- Tessék! - mondta kissé kelletlenül Ubul bácsi, aki jobb szeretete volna, ha csak ő beszélhet.

- Kedves honfitársaim! - kezdte hivatalos államférfiúi pózban Izga. - Ugy érzem, mintha Isten kezembe adta volna a trombitát...

- ... a tárogatót! - javította ki hanyagul Lapp.

- ... Ez mindegy! - idegeskedett Izga. - Mindenesetre a lelkes hangulat azt mutatja, hogy a Menekült Mars-lakók Mozgalmának -

- Ez túl hosszú! - kiáltotta Alom, aki költő létére praktikus ember volt. - Rövidítsük le! Legyen Memamo!

- Bravó! - lelkesedett Helyes Lőrinc. - Bravó! Találékony költői agy! Hehehe...

- Kérem honfitársaimat, ne szakítsanak folytonosan félbe! Ez teljesen szokatlan egy, a méltóságteljes parlamenti tárgyalások légköréhez szokott politikusnak! A Menekült -

- Memamo! - ragaszkodott ötletéhez Alom.

- Eh, legyen! - egyezett bele leereszkedően Izga. - A Memamo megalakításának kétségtelenül megvan az indokltsága. A kérdés csak az, hogy a vezetőséget hogy fogjuk összeállítani! Előre figyelmeztetem honfitársaimat, hogy egy ilyen nagy horderejű megmozdulás irányításához nem elég a kétségtelen jóakarát, a hazafias lélek, s a ... hm ... korrall járó tekintély, hanem bőséges tapasztalatokra is van szükség, amelyek a politikai küzdelem arénájában edződtek acéllá, s felvérteznek minden tévedés, meggondolatlanúság, naiv és eleve kudarcra ítélt, kalandos kísérlet ellen!

/Folytatása következik/